

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Sedlákem, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. S.**,
bytem .....
zastoupený advokátem JUDr. Kateřinou Skálovou
sídlem Bezručova 7, 586 01 Jihlava

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**,
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno,

za účasti OZNŘ: **P. K.**,
bytem .....
zastoupená advokátem JUDr. Janem Machem,
sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2017, č. j. KUJI 52405/2017, sp. zn. OOSČ 449/2017 OOSC/157,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 15. 8. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2017, č. j. KUJI 52405/2017, sp. zn. OOSČ 449/2017 OOSC/157, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce. Zároveň se žalobce domáhal zrušení i rozhodnutí Městského úřadu Moravské Budějovice ze dne 31. 5. 2017, č. j. OOR/2090/2016, PŘ 35/2016 (dále jen „správní orgán I. stupně“).
2. Podle napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce spáchal přestupek dle ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „přestupkového zákona“), kterého se dopustil tím, že v období od 4. 6. do 14. 6. 2016 odstranil část drátěného oplocení a dva kusy betonových plotových sloupků ze zahrady u domu čp. ... v obci L., čímž majitelce P. K., nar. ...., bytem ..... způsobil škodu ve výši 300 Kč a úmyslně se tak dopustil přestupku proti majetku poškozením cizí věci. Za uvedené jednání byla žalobci podle § 11 a § 50 odst. 2 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 1.000 Kč a zároveň povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. V podané žalobě žalobce předně namítl, že jednání, které mu je kladeno za vinu, nenaplnňuje znaky odpovědnosti za přestupek, zejména znak způsobení škody na **cizím** majetku. Tuto námitku dále rozvádí do několika rovin.
4. V první řadě namítá, že správní orgán musel při posuzování naplnění tohoto znaku posuzovat otázku vlastnictví oplocení, kterou musel posoudit jako otázku předběžnou dle § 57 správního řádu. Správní orgán nemá pravomoc o této otázce rozhodnout, tato pravomoc přísluší pouze nestrannému a nezávislému soudu. Rovněž si o otázce existence a rozsahu vlastnického práva nemůže udělat úsudek ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu. Jestliže tedy žalovaný potvrdil odsuzující rozhodnutí, ve kterém správní orgán prvního stupně takto postupoval, činí to jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost.
5. Nadto žalobce uvádí, že je společně se svou manželkou mj. vlastníkem pozemků parc. č. x, parc. č. x a parc. č. x v obci a katastrálním území L., na nichž se nacházelo předmětné oplocení. V souladu s ustanovením § 506 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“) jsou pak stavby na pozemku součástí tohoto pozemku. Stejně tak je součástí pozemku i stavba zřízená na cizím pozemku dle ustanovení § 1084 občanského zákoníku.

6. Žalobce dále namítá, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož žalovaný vychází z toho, že plot postavil syn osoby zúčastněné na řízení – pan K., aniž by uvedl, z čeho tuto skutečnost vyvozuje. Za jediný podklad vzal žalovaný vyjádření žalobce ze dne 14. 11. 2016, že neviděl nikoho, kdo by oplocení stavěl.
7. Další námitka žalobce spočívá v nepravdivém vymezení jednání, které mu je kladeno za vinu. Ve skutkové větě je uvedeno, že se předmětný plot nacházel na zahradě u domu č. p. ... v L., což je nepravdivé vymezení, neboť na tomto místě se předmětné oplocení nenacházelo.
8. Žalobce dále namítl, že pokud by civilní soud rozhodl tak, že předmětný plot je ve vlastnictví P. K., byl by tento plot umístěn na pozemku jeho a jeho manželky bez právního titulu, a tím pádem by se jednalo o černou stavbu. Správní orgán by pak měl podnítit příslušný stavební úřad k zahájení řízení o odstranění neoprávněné stavby. Tím, že měl odstranit ze svého pozemku neoprávněnou stavbu, se snažil svépomocí chránit své vlastnické právo a vykonával povinnosti vlastníka starat se o svůj majetek a zajistit jeho bezpečný stav.
9. Poslední námitka žalobce spočívá v absenci úmyslu, a to jak přímého, tak nepřímého, jelikož žalobce byl přesvědčen, že si zajišťoval vstup ze svého pozemku na svůj pozemek, jehož bylo oplocení součástí.
10. Na závěr žaloby žalobce podotýká, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je v úvodu uvedeno nesprávně, že „*městský úřad Moravské Budějovice, odbor organizační (dále jen „správní orgán I. stupně“)* vydal dne 22. 5. 2016 napadené rozhodnutí“ přičemž je zde chyba v datu, kdy správně má být **22. 5. 2017**.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23. 10. 2017 navrhl zamítnutí žaloby, jelikož je přesvědčen, že žaloba není důvodná. Předně uvedl, že argumentace žalobce se v podstatě shoduje s argumentací uvedenou v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný se opakovaně vyjadřoval k tomu, že spornou není otázka vlastnictví plotu, ale poškození plotu. Z vyjádření žalobce je pak nesporné, že plot odstranil právě on, a to za účelem využívání pozemku, který považuje za svůj, a který byl oplocen synem poškozené, panem K. Jeho jednání nelze považovat za jednání v krajní nouzi, jelikož dle jeho vyjádření tam oplocení stálo již od nepaměti. Stejně tak nelze odstraňovat tzv. černou stavbu svévolně, ale pouze na základě rozhodnutí příslušného stavebního úřadu, což navíc nebyla otázkou tohoto řízení. Žalobce si byl vědom, že z místa odstraňuje oplocení, které instalovala poškozená a je tedy jejím majetkem a věděl, že manipuluje s věcí cizí. Z vyjádření žalobce považuje žalovaný uvedenou formu zavinění za prokázanou. Žalovaný souhlasí s poslední poznámkou žalobce týkající se uvedení nesprávného data v odůvodnění rozhodnutí, nicméně podotýká, že se jedná pouze o zřejmou nesprávnost v psaní, když i v návěti výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno datum správné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** a napadené rozhodnutí žalovaného **bylo vydáno** v souladu se zákonem. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). O žalobě soud rozhodl po nařízeném soudním jednání, na kterém účastníci setrvali na svých stanoviscích.
13. Žalobkyně na úvod jednání navrhla doplnění dokazování výsledkem P. K. Zdejší soud jejímu návrhu nevyhověl, jelikož výsledek P. K. považoval za nedůvodný a nadbytečný, protože skutečnost, že předmětný plot je v jejím vlastnictví, byla v dosavadním řízení prokázána bez důvodných pochybností (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89). Při jednání zástupkyně žalobce doplnila námitku, že správní orgán nevyčíslil škodu přesně, ale pouze přibližně prostřednictvím odborného vyjádření, což dle názoru žalobce není možné. Dále zástupkyně žalobce doplnila námitku absence úmyslu v tom smyslu, že ve vztahu k poškození pozemku absentuje úmysl žalobce, jelikož nedošlo ke stanovení hranice pozemku a žalobce byl přesvědčen, že předmětné pozemky jsou v jeho vlastnictví.
14. Na úvod této části si zdejší soud dovolí upozornit, že žalobce není ve svých námitkách konzistentní, zejména pak v otázce vlastnictví předmětného oplocení. V některých námitkách žalobce vychází z toho, že je vlastníkem plotu, v jiných zase, že se jednalo o neoprávněnou stavbu na jeho pozemku, a nakonec také, že správní orgán vůbec není oprávněn posuzovat otázku vlastnictví předmětného plotu. Jeho podání je tak ve výsledku velmi zmatečné a roztržité. Z těchto důvodů přistoupil krajský soud k takovému postupu, že vypořádal každou jednotlivou námitku žalobce odděleně zvlášť. Zdejší soud naopak souhlasí s vyjádřením žalovaného, že téměř všechny námitky již žalobce uvedl ve správním řízení.

Předběžná otázka – nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost

15. Hlavní námitka žalobce směřuje na nezákonný postup správního orgánu, v důsledku kterého je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. S touto námitkou žalobce se zdejší soud nemohl ztotožnit. Předmětem přestupkového řízení je rozhodnutí, zda se posuzovaný přestupek stal či nikoliv, to znamená, zda obviněný svým jednáním naplnil všechny formální znaky přestupku. Otázka, zda tyto formální znaky naplnil, je pak předmětem dokazování. S žalobcem je třeba souhlasit v tom, že jedním ze znaků skutkové podstaty přestupku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích je „cizí majetek“. Pro naplnění tohoto znaku je třeba najisto prokázat, že poškozený majetek byl ve vlastnictví osoby odlišné od obviněného. S čím ale zdejší soud nesouhlasí, je skutečnost, že by měl správní orgán postupovat žalobcem navrhovaným způsobem.
16. Žalobce evidentně zaměňuje dva pojmy, a to rozhodování o vlastnickém právu a prokazování existence vlastnického práva. Rozhodování o vlastnickém právu k předmětnému oplocení přísluší pouze soudu, což ostatně správní orgán sám opakovaně uváděl. Naopak prokazování již existujícího vlastnického práva k předmětnému plotu je

právě předmětem dokazování v přestupkovém řízení. Správní orgán je povinen v rámci dokazování shromáždit dostatečné množství důkazů, na základě kterých je schopen bez důvodných pochybností zjistit, kdo je vlastníkem předmětného oplocení. Teprve pokud správní orgán v rámci dokazování dospěje k závěru, že není možné prokázat, kdo je vlastníkem předmětného oplocení, a o otázce je potřeba rozhodnout, postupuje podle § 57 správního řádu a tuto otázku řeší jako otázku předběžnou.

17. Správní orgán I. stupně tedy postupoval v souladu se zákonem, když na základě shromážděných důkazů posoudil otázku vlastnictví předmětného oplocení a následně otázku, zda byl naplněn základní znak skutkové podstaty přestupku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích „cizí majetek“. Na základě výše uvedeného zdejší soud uzavírá, že postup správních orgánů byl správný a napadené rozhodnutí tudíž není zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost.

Superficies solo cedit

18. Přestože žalobce předně namítá, že správní orgán není oprávněn rozhodovat o vlastnictví, sám dále opakovaně upozorňuje, že jakožto vlastník věci hlavní, a to pozemků parc. č. x, parc. č. x a parc. č. x, je rovněž vlastníkem věci vedlejší, a to oplocení, které se na pozemku nacházelo, přičemž tuto námitku dále rozvádí v kontextu zásady *superficies solo cedit*. Ani tuto námitku žalobce však zdejší soud neshledal důvodnou.

19. K této námitce je třeba poukázat na judikaturu Nejvyššího soudu České socialistické republiky, a to rozsudek ze dne 31. 1. 1990, sp. zn. 3 Cz 3/90, publikovaný pod R 4/1992 civ., podle kterého jsou „součástí pozemku ve smyslu ustanovení § 120 o. z. rovněž venkovní úpravy (opěrné zdi, dlažby a obruby, vodovodní a kanalizační přípojky, květinová jezírka, venkovní předložené schody, ploty o výšce menší než 100 cm a další)“ z toho *a contrario* vyplývá, že ploty o výšce větší než 100 cm nejsou součástí pozemku. Skutečnost, že plot není součástí věci, ale jeho příslušenstvím, a jako takový nesdílí automaticky osud věci hlavní, vyplývá dále z rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 8. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1844/2004 a rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. 6. 2006, sp. zn. 32 Odo 454/2004. Z úředního záznamu o ohledání místa přestupku, pořízené fotodokumentace a odborného vyjádření pak jednoznačně vyplývá, že poškozený plot byl vyšší než 100 cm a jako takový nebyl stavbou, jež je součástí pozemku žalobce, ale byl jeho příslušenstvím.

20. Žalobce dále odkazuje na ustanovení § 1084 občanského zákoníku, podle kterého je součástí pozemku i stavba zřízená na cizím pozemku. K tomu je třeba v prvé řadě uvést, že ustanovení § 1084 občanského zákoníku se použije pro stavby vzniklé až po účinnosti tohoto zákona (k tomu srov. např. R 58/2018 civ., R 23/2006 civ.). Z obsahu správního spisu vyplývá, že předmětný plot byl postaven před účinností občanského zákoníku, a proto se toto ustanovení nepoužije.

21. Naopak se na tuto věc vztahuje přechodné ustanovení § 3055 odst. 1 občanského zákoníku, ze kterého vyplývá, že „[s]tavba spojená se zemí pevným základem, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena, a je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví osoby odlišné od vlastníka pozemku, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nestává součástí pozemku a je nemovitou věcí. [...]“. Žalobce se

nemohl legitimně domnívat, že oplocení, u nějž si byl vědom, že nebyl jeho vlastníkem před účinností občanského zákoníku, se stane součástí jeho pozemku, a potažmo jeho vlastnictvím. Na základě výše uvedeného se zdejší soud nemohl přiklonit ani k této námitce žalobce.

Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů

22. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí v části týkající se vlastnictví předmětného oplocení vycházel z opakovaných vyjádření žalobce (ze dne 14. 9. 2016, vyjádření k odvolání, vyjádření před správním orgánem dne 26. 4. 2017) a z vyjádření zástupce P. K., ze kterých vyplynulo, že plot není ve vlastnictví žalobce, ale P. K. V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobce namítal, že správní orgán I. stupně pro prokázání vlastnictví plotu vycházel pouze z vyjádření paní P. K. a ostatní rozhodné skutečnosti a jeho tvrzení nevzal v úvahu. Odvolací správní orgán na straně 2-3 napadeného rozhodnutí zopakoval podstatné části obsahu správního spisu, zejména pak vyjádření žalobce ze dne 14. 9. 2016 a vyjádření k odvolání ze dne 14. 11. 2016, ze kterých opět jednoznačně vyplynulo, že žalobce nebyl vlastníkem oplocení. Žalovaný ve smyslu odvolací námitky pochopitelně opětovně neodkazoval na vyjádření P. K., které již ve svém rozhodnutí uvedl správní orgán I. stupně, ale pouze opětovně zkonstatoval další podklady z obsahu správního spisu, ze kterých vyplývá, že žalobce není vlastníkem předmětného plotu, a které žalobce v rozhodnutí správního orgánu I. stupně pominul. Žalobce v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu namítl, že žalovaný vychází ze skutečnosti, že plot postavil pan K., přičemž jako jediný relevantní podklad pro svůj závěr použil jeho vyjádření k odvolání poškozené.
23. Námitka žalobce, že žalovaný vycházel pouze z jeho vyjádření k odvolání poškozené je už na první pohled absolutně nedůvodná. Oba správní orgány se otázkou vlastnictví zabývaly dostatečně, své závěry náležitě odůvodnily a zdejší soud k této námitce nemůže doplnit nic, co by již nezaznělo ve správním řízení. Snad jen to, že pokud žalobce v žalobě uvádí mimo jiné námitku, že svépomocně odstranil cizí plot ze svého pozemku a tento přesunul na pozemek paní K., případně námitku, že se jedná o černou stavbu, nemohl ani jeden správní orgán dojít k jinému závěru. Navíc v kontextu vyjádření právní zástupkyně žalobce, včetně výzvy k vyklizení pozemku, obě adresované právnímu zástupci P. K., které sama právní zástupkyně žalobce zaslala do správního spisu. Pokud má žalobce pocit, že je rozhodnutí žalovaného stručné, pak zdejší soud pouze konstatuje, že toto není vadou, pokud obsahuje všechny náležitosti, což z jeho pohledu obsahuje (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2005, sp. zn. 2 Ads 27/2003).

Nepravdivé vymezení místa spáchání přestupku

24. Žalovaný dále namítá nezákonnost rozhodnutí žalovaného s ohledem na nepravdivé vymezení místa spáchání přestupku. Namítá, že ze skutkové věty vyplývá, že předmětné oplocení se nacházelo na zahradě u domu č. p. .. v L., přičemž toto není pravda, neboť předmětné oplocení se nenacházelo u domu č. p. .... v .
25. Ani tuto námitku žalobce neshledal zdejší soud důvodnou. Z úředního záznamu Policie České republiky o ohledání místa přestupku ze dne 14. 6. 2016 a situačního náčrtku

jednoznačně vyplývá, že na dům č. p. ... v L. navazuje zahrada, na jejímž konci se nacházelo předmětné oplocení. Žalobci by se dalo přisvědčit v tom, že pokud by správní orgán I. stupně vymezil místo spáchání skutku s pomocí číslování jednotlivých parcel dle katastru nemovitostí, jednalo by se o vymezení přesnější, zvolený způsob je však z pohledu zdejšího soudu dostatečný a rozhodně není nesprávný. Z žádného právního předpisu ani z judikatury nevyplývá povinnost správního orgánu vymezovat místo spáchání přestupku podle údajů z katastru nemovitostí. „*Místem může být například konkrétní veřejné prostranství (náměstí, ulice, chodník, park), kde došlo k přestupku podle § 47 odst. 1 písm. d) - tedy ke znečištění veřejného prostranství, konkrétní pozemní komunikace, kde došlo k přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, apod.*“ (JEMELKA, Luboš. § 77 [Výrok rozhodnutí]. In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2013, s. 418. ISBN 978-80-7400-501-5.) Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39 pak vyplývá, že „[p]odstatné je to, aby byl skutek vymezen tak, aby nemohl být zaměněn s jiným.“

26. Ani tato námitka žalobce nemůže obstát, jelikož ze správního spisu je zřejmé, že se oplocení nacházelo na zahradě, která je u domu č. p. ... v L. Skutková věta rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vymezuje skutek dostatečně určitě tak, aby ho nebylo možné zaměnit s jiným jednáním v rozporu se zásadou *ne bis in idem*.

Svépomoc – černá stavba

27. I v tomto případě se jedná o opakovanou námitku žalobce, kterou už uplatnil v odvolání proti rozhodnutí žalovaného. Žalovaný ve svém odůvodnění uvedl, že jednání žalobce nelze považovat za jednání v krajní nouzi, protože rozhodně v danou chvíli nehrozilo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem. Tím by mohla být povodeň, požár apod., ale rozhodně ne snaha o realizaci vlastnických práv. Žalovaný ve svém odůvodnění uzavírá, že odstranění tzv. černé stavby lze realizovat pouze na základě rozhodnutí příslušného stavebního úřadu, nikoliv svévolně. V dané věci nebylo ani prokázáno, že by předmětné oplocení bylo černou stavbou, a tato otázka nebyla předmětem řízení o přestupku.
28. S uvedeným odůvodněním žalovaného se krajský soud plně ztotožňuje a dovoluje si na něj odkázat. V části, kde žalobce upravil svou námitku ve smyslu, že se snažil svépomocí chránit svůj majetek a zajistit jeho bezpečný stav uvádí následující.
29. Svépomoc je upravena v ustanovení § 14 občanského zákoníku. Podle odst. 1 si každý může přiměřeným způsobem pomoci k svému právu sám, je-li jeho právo ohroženo a je-li zřejmé, že by zásah veřejné moci přišel pozdě. Podle odst. 2 hrozí-li neoprávněný zásah do práva bezprostředně, může jej každý, kdo je takto ohrožen, odvrátit úsilím a prostředky, které se osobě v jeho postavení musí jevit vzhledem k okolnostem jako přiměřené. Směřuje-li však svépomoc jen k zajištění práva, které by bylo jinak zmařeno, musí se ten, kdo k ní přikročil, obrátit bez zbytečného odkladu na příslušný orgán veřejné moci.
30. První odstavec stanovuje dva kumulativní předpoklady, za nichž lze uplatnit svépomoc, a to ohrožení subjektivního práva a stav, kdy je zřejmé, že by zásah veřejné moci přišel

pozdě. Ve vztahu k první podmínce žalobce mohl předpokládat, že je výkon jeho vlastnického práva ohrožen tím, že na jeho pozemku stojí cizí plot. Druhá podmínka ovšem naplněna být nemohla. Předmětné oplocení stálo na pozemku dle obsahu správního spisu několik desítek let, během kterých se žalobce mohl domáhat ochrany svého vlastnického práva. Posuzovaná situace nenaplnila znaky svépomoci uvedené v ustanovení § 14 odst. 1 občanského zákoníku.

31. Co se pak týká odst. 2, zde je potřeba naplnit rovněž dvě kumulativní podmínky, a to že zásah do práva je neoprávněný a zároveň je bezprostřední. I v tomto případě mohl žalobce vnímat cizí plot na své zahradě jako neoprávněný zásah do svého vlastnického práva, nicméně ani v tomto případě není naplněna druhá zákonná podmínka, a to bezprostřednost zásahu. Jak je uvedeno výše, předmětný plot stál na svém místě již desítky let, žalobce si byl této skutečnosti vědom a při tomto vědomí nemohl předpokládat, že je jeho jednání legitimní.
32. K této otázce se vyjádřil také Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 21. 2. 2008, č. j. 7 As 17/2007-59, publikovaném pod č. 1816/2009 Sb. NSS, a to následovně: „[m]ožnost uplatnění svépomoci podle § 6 občanského zákoníku je vázána výlučně na skutkový předpoklad, že neoprávněný zásah do práva bezprostředně brozí, nikoliv na předpoklad, že zásah do práva někdy v minulosti nastal a vyvolal protiprávní stav, který stále trvá. Výstavba oplocení na pozemku bez stavebního povolení či ohlášení stavebnímu úřadu s argumentací o nutnosti odvrácení bezprostředního zásahu do vlastnického práva podle § 6 občanského zákoníku, ačkoli se ve skutečnosti jedná o svépomocné odstraňování tvrzeného protiprávního stavu, který již dříve nastal a dosud trvá, je proto nepovolenou stavbou ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 1976, a tedy i v rozporu s ustanoveními stavebního zákona ohledně povolování staveb (§ 54 a násl. téhož zákona).“
33. Na základě výše uvedeného proto zdejší soud konstatuje, že žalobce nemohl odstranit oplocení svépomocně ve smyslu ustanovení § 14 občanského zákoníku, jelikož pro aplikaci tohoto institutu nebyly naplněny podmínky.

Zavinění – absence úmyslu

34. Ve zkratce žalobce namítl, že v jeho jednání absentoval úmysl, jelikož byl a je přesvědčen o tom, že si zajišťoval vstup ze svého pozemku na svůj pozemek, jehož součástí bylo oplocení. Otázka vlastnictví oplocení byla již podrobně rozebrána výše, přičemž správní orgán dospěl k závěru, že žalobce nebyl vlastníkem předmětného oplocení, čehož si byl žalobce vědom.
35. Podle § 4 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích je přestupek spáchán úmyslně, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Právě uvedené zákonné ustanovení je dle názoru soudu přinejmenším tím způsobem úmyslu, jímž bylo jednání žalobce vedeno, tedy úmyslem nepřímým, když absentují důkazy o opačném závěru. Způsobení následku - poškození plotu, nebylo dle přesvědčení soudu nutně přímým cílem žalobce, ani nevyhnutelným prostředkem, neboť žalobce sledoval s největší pravděpodobností obecně vzato cíl jiný, v daném případě zřejmě zajistit průchod na svůj pozemek, přičemž samotné

poškození plotu nutně nemuselo být pro žalobce významné. Nicméně srozumění s následkem (s možným způsobem škody) soud u žalobce dovedl ze způsobu odstranění plotu a jeho následného uložení na nezabezpečený pozemek, kdy si musel být vědom, že oplocení může jeho odstraněním poničit a že ho může kdokoliv odcizit, čímž prokázal lhostejnost k tomu, zda následek v podobě poškození cizího majetku nastane či nenastane a vyjádřil tak svůj aktivní volní vztah k relevantnímu správně právnímu následku.

36. Ani tuto námitku proto zdejší soud neshledal důvodnou.
37. K rozšíření námitky při jednání, a to o absenci úmyslu z důvodu předpokladu žalobce, že vlastní předmětný pozemek, je nutno konstatovat, že ani takto rozšířená námitka není nedůvodná, jelikož předmětem správního řízení nebylo poškození pozemku, nýbrž poškození plotu, k jehož vlastnictví se zdejší soud vyjadřoval výše.

Nesprávné uvedení data v úvodu odůvodnění

38. Zdejší soud pouze v krátkosti uvádí, že se ztotožnil s vyjádřením žalovaného, že se jedná o zjevnou chybu v psaní, která je napravitelná postupem podle ustanovení § 70 správního řádu.

Vyčíslení škody

39. V první řadě je třeba konstatovat, že námitka, kterou žalobce uvedl až při jednání je faktickým rozšířením žalobních bodů, jež je limitováno lhůtou pro podání žaloby dle § 71 odst. 2 s.ř.s. Tato lhůta však již uplynula, námitka žalobce je opožděná a zdejší soud se jí nemůže zabývat. Nad rámec uvedeného soud pouze zcela na okraj konstatuje, že z obsahu správního spisu jasně plyne, že zjevně vznikla škoda nenulová, čímž byla naplněna podmínka nejméně pro vznik odpovědnosti za přestupek.

V. Shrnutí a náklady řízení

40. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
41. Výroky o nákladech řízení mají oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, pak žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47).
42. O nákladech osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud dle ustanovení § 60 odst. 5 s.ř.s., dle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele

hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Soud ve věci osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neukládal, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, zároveň soud ve věci ani neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodňovaly přiznání náhrady nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31. října 2018

Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.